SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 19/02

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí 29. augusta 2002 o žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a § 74e ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov o udelenie súhlasu na trestné stíhanie a vzatie do väzby sudcu Okresného súdu Bratislava V JUDr. I. Š., bytom B., takto

r o z h o d o l :

Ústavný súd Slovenskej republiky d á v a súhlas na trestné stíhanie a vzatie do väzby sudcu Okresného súdu Bratislava V JUDr. I. Š., bytom B., pre skutok uvedený vo výrokovej časti uznesenia Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v Bratislave, ČVS: KUV-141/OVEK-2002 z 28. augusta 2002, kvalifikovaný ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 a 2 Trestného zákona, pri ktorého dokonaní mal byť sudca JUDr. I. Š. pristihnutý a zadržaný 28. augusta 2002 o 13.50 h v budove Okresného súdu Bratislava V.

O d ô v o d n e n i e :

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) ako príslušný orgán podal 28. augusta 2002 žiadosť podľa čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 74e ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o udelenie súhlasu na trestné stíhanie a vzatie do väzby sudcu Okresného súdu Bratislava V JUDr. I. Š., bytom B., ktorý bol pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine prijímania úplatku podľa § 160a ods. 1 a 2 Trestného zákona , tak ako je to uvedené v žiadosti generálneho prokurátora a vo výrokovej časti uznesenia Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v Bratislave, ČVS: KUV-141/OVEK-2002 z 28. augusta 2002.

Podľa § 74e ods. 2 zákona o ústavnom súde ak príslušný orgán oznámi predsedovi Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), že žiada ústavný súd o vydanie súhlasu na trestné stíhanie alebo na vzatie do väzby sudcu, sudcu všeobecného súdu, predseda ústavného súdu zvolá bez zbytočného odkladu plénum ústavného súdu. Plénum ústavného súdu prerokuje a rozhodne o žiadosti príslušného orgánu, pričom umožní osobe, ktorej sa žiadosť týka, vyjadriť sa o veci.

Podľa čl. 145 ods. 2 druhej vety ústavy rozsah imunity sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 29a ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov za rozhodovanie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať, a to ani po zániku ich funkcií.

Ústava vo vzťahu k niektorým skupinám, kategóriám osôb upúšťa od zásady rovnosti práva a pripúšťa výnimku pre tieto skupiny, kategórie osôb z pôsobnosti trestného práva alebo i správneho práva, v rozsahu a spôsobom ustanoveným ústavou a zákonom. Do tejto kategórie osôb patria aj sudcovia.

Sudca teda požíva určitú imunitu, ktorá mu má zaistiť nezávislosť predovšetkým na výkonnej moci, jeho sudcovskú právomoc slobodne zisťovať právo, ako aj posilniť jeho občiansku odvahu rozhodovať v súdnych sporoch v konkrétnych prípadoch o konkrétnych ľudských osudoch len na základe zákona. Táto imunita rovnako ako každá imunita súvisí so zodpovednosťou, ktorej posúdenie v prípade zneužitia patrí súdnym orgánom. Takýto

postup je plne v súlade s deľbou štátnej moci na zákonodarnú, výkonnú a súdnu. Imunita sudcu je teda zvláštne oprávnenie považované za jednu zo základných záruk sudcovskej nezávislosti.

Účelom je ochrana funkcie sudcu pred zneužitím práva stíhať pre trestné činy a priestupky, používaním nátlaku prostriedkami trestného konania, používaním donucovaných prostriedkov, ku ktorým sú oprávnené príslušné orgány výkonnej moci. Táto imunita sudcu prirodzene nemôže slúžiť na to, aby bola zaistená beztrestnosť páchateľov trestných činov. Preto táto imunita nie je absolútna trvá len do rozhodnutia príslušného súdneho orgánu, ktorý rozhodne o upustení od imunity a dá súhlas na trestné stíhanie a ďalšie úkony v trestom konaní vrátane vzatia do väzby. Od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia sa stáva trestné stíhanie sudcu prípustným.

Sudca JUDr. I. Š. využil možnosť vyjadriť sa k veci pred plénom ústavného súdu 29. augusta 2002.

V tejto veci ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by v dobe jeho rozhodovania odôvodňovali podozrenie, že ide o pokus zneužiť prostriedky trestného stíhania voči sudcovi JUDr. I. Š.. Preto ústavný súd dáva súhlas na jeho trestné stíhanie a vzatie do väzby, čím umožňuje, aby o jeho trestnom stíhaní a vzatí do väzby rozhodli príslušné orgány činné v trestnom konaní.